

Son İntikam

Komiser Nazlı Polisiyeleri

Deniz Gürsoy

Komiser Yusuf sırtındaki çantayı yere indirip tümseğın arkasına tam siper vaziyete geçti. KARE teşkilatı onu yine zorlu bir göreve göndermişti. Yine bir infaz. Baba, düşünmüş, taşınmış ve infaz kararını vermişti, sorgulanamazdı. İşin gereğı yapılacak, yirmi dört saat içerisinde hedef eşek cennetine gönderilecekti. Sonrası mı? Tabii ki sonrasında diğeri faili meçhul dosyalarla birlikte tozlu raflarda yerini alacaktı.

Önündeki tümseğı kimseye görülmeden aşabilmesi için havanın kararmasını beklemesi gerekiyordu. Saatine baktı. Yarım saat sonra hava kararmaya başlayacak, mahalle takımının hafta sonları futbol sahası olarak kullandığı düzlüğü geçerek tam karşısında duran sekiz katlı bloğun çatı terasına kimseye görünmeden varması gerekecekti.

Beklerken aklına Nazlı takıldı. Ne olacaktı ilişkileri? Nazlı, holding yönetim kurulu başkanlığı koltuğuna oturlu üç ay olmuştu. Şu ana kadar ilişkileri eskisi gibi devam ediyordu. Ama nereye kadar? Holding sahibi ile komiserin aşkı eski siyah beyaz filmlerde kalmıştı. Bereket versin Nazlı, Cinayet Büro'yla ilişkisini daha kesmemiş, baştan, "Altı ay ikisini birlikte yürüteyim, sonra iki karpuz bir koltuğa sığmıyorsa icabına bakarım" demişti. Demek ki Nazlı'nın, tamam ya da devam demesine üç ay kalmıştı. Büroyu bırakıp bütün zamanını holdinge verirse, gözden irak, gönülden irak misali bu ilişkiden hayır beklememek lazımdı. Yusuf kafasından bu düşünceleri kovmak istedi. *Aman, boş ver, dedi içinden. Üç ay sonra kararını versin de sonra bakarız.*

Başını kaldırıp etrafı kolaçan etti. Kimsecikler yoktu. Planını yaptı. Biraz ileride kalenin iki direği olarak kullanılan iki varilden kendisine yakın olanını hedefledi. Bu, aldığı eğitimden kalma bir alışkanlıktı. İlerlerken bir sonraki korunağını tayin etmeden bulunduğu yerden ileri hareket etmek yasaktı. O yasağı delmenin bedelinin nasıl ödediğini girdiği birkaç çatışma sonrasında öğrenmişti Yusuf. Üç arkadaşı gözlerinin önünde bu yüzden sakatlanmış, biri de şehit olmuştu. *Tamam*, dedi içinden, *Varile doğru koş, arkasına gizlen ve tekrar etrafı kontrol et.*

Yavaşça doğruldu, çantayı yine sırtına yerleştirdi ve koşar adım varile ulaştı. Varilin karşısındaki kapıya kadar olan yol düzlüktü.

Olmaz, dedi içinden. *Eğer dümdüz sahanın ortasından gidersem ve çevrede kamera varsa keklik gibi avlanırım, kenardan dolanayım.*

Kenara keşif bakışı yaptı. Böğürtlene benzeyen çalılıklar boyunca saha kenarından kapıya kadar eğilmiş pozisyonda ilerlerse binadan görünmeyeceğini hesap etti. Sonunda kazasız belasız binanın kapısının on metre sağına vardı. Kamera varsa görüntüsüne girmemek için duvarın dibinden yan yan yürüyerek kapıya yaklaştı ve ani bir hareketle önce şapkasının siperliğini aşağıya eğdi ve *sweatshirt*'ünün kapüşonunu şapkanın üzerine geçirdi. Üç adımda kapıya vardı. Kapı aralıktı. Görüntü vermemek için başını iyice öne eğerek içeriye girdi ve merdivenleri tırmanmaya başladı. Kimseye görünmeden sekiz kat çıkması gerekecekti.

Arada bazı katlardan geçerken burnuna değişik yemek kokuları geldi. Ailelerin yemek saatiydi. Son kattaki kokuyu hatırladı. Pastırmalı ıspanak kavurması yapıyorlardı. Birden acıktığını hissetti. Soldaki daireden ne kadar yemek kokusu geliyorsa sağdaki daireden de o kadar yüksek sesli müzik geliyordu. Sonunda nefes nefese teras katının kapı-

sına ulaştı. Kapı kilitliydi. “Papaz her zaman pilav yemez” dedi kendi kendine. Apartmanın kapısı açıktı, fazla kolay olmuştu. Şimdiyse bir engelle karşılaşmıştı. Kapının kilidini inceledi. Eski bir kilitti. Maymuncukla çok zaman kaybedebilirdi. Bu tür eski kilitlerde göbeği sert bir darbeyele deliğinden atmak daha hızlı bir metotdu.

Sırt çantasını çıkartarak yere koydu. Öndeki ceplerden birinden metal bir boru ve çekiç çıkarttı. Silindir boruyu kilidin göbeğine dayayıp çekiçle kuvvetlice vurdu. Tiz bir metal sesi çıktı ama alt kattaki daireden gelen müziğe karışıp gitti. Göbek dışarı fırlamış, yerinde bir oyuk bırakmıştı. Çekiç ile boruyu sırt çantasının ceplerine yerleştirdi. Kapıya bir omuz darbesi indirince metal kapı gıcırtyla açıldı. Artık geniş bir teras önündeydi. Yerdeki sarı metal silindir göbeği ayağıyla sürüyerek duvarın dibine itti.

Hedefin, birazdan gelerek, otomobilden inip kapıya yöneleceği blok tam karşısındaydı. Terasın o tarafına doğru gitti. Baca duvarının kenarında durdu. Sırt çantasını baca duvarına dayayıp fermuarını açtı. İçinden silahının siyah metal parçalarını çıkartarak el çabukluğu marifetiyle, hızlıca birleştirdi. Ortaya bir *sniper* tüfeği çıkmıştı. Terasın kenarına doğru ilerledi. Tüfeği duvarın üzerine yerleştirerek atış pozisyonunu aldı. Dürbünü önce gündüz konumuna alıp baktı kapıya, sonra gece konumuna alınca kapının daha net görüldüğünü fark etti, gece konumunda bıraktı. Mesafe ve netlik ayarlarını yaptı. Rüzgâr yoktu. Tüfek atışa hazırdı ama kendisi değildi. Tüfeği yere yan yatırıp kollarını iki yana açarak gevşetti. Nefes alıp verdi.

O sırada yola bir otomobilin girdiğini ve hedefindeki eve doğru yaklaştığını gördü. Aracın görüntüsü dosyadakine uyuyordu. Tüfeği tekrar kuşanarak atış pozisyonunu aldı. Üç defa nefes alıp verdi. Kalp atışları normale dönmüştü. Gözünü dürbüne dayadı. Otomobil yaklaştı. Hedefin araçtan çıkıp kapıya ulaşması için üç adım atması

gerekiyordu, Yusuf da işi en geç ikinci adımda, olmadı... üçüncü adımda illaki halletmeliydi. Üçüncü adım son şansıydı, çünkü üçüncü adım sonrasında hedef, kapıdan içeriye gireceği için Yusuf'un görüş alanından çıkacaktı. Yani kısacası kuş kafesten kaçmış, Yusuf da görevini yerine getiremeyip eli boş dönmüş olacaktı. Öyle bir durumda Yusuf'un teşkilat içinde yükselmesi hayal olurdu. Yani hedefi illaki indirmeliydi.

Otomobil durdu. Şoför aceleyle inip diğer tarafa geçerek arka kapıyı açtı. Hedefi ilk adımında vurmak imkânsızlaştı, çünkü açılan kapı kanadı ve onu tutmakta olan şoför, Yusuf'un görüşünü engelliyordu. Demek ki ikinci adım, evet, hedef ikinci adımını atarken önce dizi göründü, Yusuf o anda parmağını tetik köprüsünden içeri alıp tetiğin üzerine yerleştirdi ve namluyu biraz yukarı kaldırarak adamın baş hizasını tutturdu. Dosyadaki fotoğrafta gördüğü kafa karşısındaydı. Nefesini tuttu ve tetiği çekti. Adamı yerde gördüğü anda hemen tam siper pozisyonunu aldı.

Silahı seri hareketlerle sökerek ayırdığı parçaları sırt çantasının içine gelişigüzel attı. Sağına soluna bakındı. Gözleri kovanı aradı ve iki metre ileride buldu. Biraz emekledi ve kovanı alarak cebine attı. Kovan sıcaktı, eli yandı. Yanan yeri diliyle yaladı ve merdivenlerden aşağıya ikişer üçer atlayarak inmeye başladı. Hedefin bulunduğu apartman ile kendi bulunduğu apartman arasında iki yüz elli metre mesafe vardı. Önceden hesabını yapmıştı. Diğer binadan koşarak gelecek birinin bu kapıya ulaşması için en az yüz seksen geniş adım atması gerekiyordu. Kendisinin terastan aşağıya inerek apartmanın giriş kapısına ulaşması altmış iki adımdı. Kapıdan çıkıp geldiği istikamet tersine, binanın diğer yanına geçmesi için yirmi yedi adım daha atması gerekecekti. Yani toplam seksen dokuz adım. Sonra öbür binadan koşarak gelen birinin görüş alanından

çıkıyordu. Binayı döndükten sonra şevden aşağıya, otoyola inmesi için otuz yedi adım daha gerekmekteydi. Nazlı onu motosikletle bekliyor olacaktı. Motora atladıktan sonra da yakalanma riski atlatılmış oluyordu.

Binanın kapısından çıkar çıkmaz önce soluna, diğer bina tarafına baktı. Tahmin ettiği gibi iki adam kendisine doğru koşarak geliyordu. Yolun ancak yarısını kat etmişlerdi. İçinden, *Seksen-doksan adım daha atmanız lazım*, dedi ve hemen sağa dönüp tabana kuvvet koşmaya başladı. Binanın köşesini döndü ve şevden aşağıya koşar adım, arada bir çimin üzerinde kayarak, inmeye başladı. Yola yaklaştığında motosikleti gördü. Koşma hızını artırdı. Çevik bir hareketle Nazlı'nın arkasına oturdu ve ona sarıldı. Nazlı, Yusuf'un kendisine sıkıca sarıldığını hissettiği anda gazı verdi. Motor, var gücüyle öne doğru fırlayıp otoyolun üzerinde seyreden araçların arasına karışarak ortadan kayboldu.

Nazlı, "Nasıl gitti Abi?" diye sordu.

Yusuf eğilerek Nazlı'nın kaskının deliklerine ağzını yaklaştırıp beklenen cevabı verdi.

"Görev tamamlanmıştır Dayı!"